

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 771

van **ROBRECHT BOTHUYNE**

datum: 18 augustus 2020

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

EU-emissiehandelssysteem - Ontwerprichtsnoeren voor staatssteun (2)

De Europese Commissie zal tegen de zomer van dit jaar een plan presenteren om de Europese broeikasgasemissiereductiedoelstelling voor 2030 te verhogen naar ten minste 50%, en te streven naar een vermindering met 55% ten opzichte van 1990. De 2030-doelstelling voor de sectoren die onder het emissiehandelssysteem (ETS) vallen zal dus ook in lijn moeten worden gebracht met die verhoogde ambitie.

Zolang veel internationale partners de Europese klimaatambitie niet delen, blijft het risico van koolstoflekkage - hetzij doordat de productie wordt overgeheveld naar landen met minder ambitie, hetzij doordat EU-producten worden vervangen door meer koolstofintensieve invoer - bestaan. Als dat gebeurt, worden de emissies wereldwijd niet teruggedrongen, hetgeen nefast zou zijn voor de inspanningen van de EU om de mondiale klimaatdoelstellingen van de Overeenkomst van Parijs te halen.

De lidstaten kunnen daarom de indirecte emissiekosten van industriële sectoren ten gevolge van EU-ETS gedeeltelijk compenseren, zolang dit in overeenstemming is met de richtsnoeren inzake staatssteunmaatregelen. De huidige richtlijnen vervallen eind dit jaar en moeten dus worden herzien voor de volgende handelsperiode, die van start gaat op 1 januari 2021.

In haar ontwerprichtsnoeren stelt de Commissie een beperktere lijst van bedrijfstakken voor die voor compensatie in aanmerking komen. Het maximale aandeel van indirecte ETS-kosten dat de lidstaten mogen compenseren, namelijk 75%, blijft in het nieuwe voorstel gehandhaafd. Er wordt evenwel een nieuwe uitzondering geïntroduceerd om de blootstelling van bepaalde bedrijfstakken aan indirecte ETS-kosten verder te beperken, in het geval deze kosten een onevenredig bedrag van hun bruto toegevoegde waarde vormen.

Het regeerakkoord stelt dat de Vlaamse Regering - om de internationale competitiviteit van onze ondernemingen te vrijwaren - de huidige maximaal toegelaten compensatieregeling voor de indirecte carbon leakage zal verlengen, en dit afgestemd op de energienorm en gefinancierd door het klimaatfonds.

In opvolging van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 458 van 18 maart 2020 waarin de minister aangaf dat de deadline nog niet volledig verstreken was, graag volgende vraag.

1. Hoeveel middelen (absolute cijfers en percentage) zullen dit jaar uit het klimaatfonds besteed worden aan de compensatie voor indirecte emissiekosten?
2. Welke zijn de vijf bedrijven die de grootste steun genieten?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 771 van 18 augustus 2020

van **ROBRECHT BOTHUYNE**

1. Het Vlaams Klimaatfonds compenseert in jaar x de uitgaven die het Hermesfonds in jaar x-1 heeft gemaakt voor de compensatie van indirecte emissiekosten van emissies die plaatsvonden in jaar x-2. In begrotingsjaar 2020 wordt er op die manier voor 35.938 k euro aan indirecte emissiekosten vanuit het Klimaatfonds gecompenseerd.

De opbrengst voor het begrotingsjaar 2020 van het Vlaams Klimaatfonds bedraagt 184.492 k euro. Dit is conform de Eurostatregels gebaseerd op de veilinginkomsten van de periode van 1 mei 2019 tot en met 30 april 2020. In begrotingsjaar 2020 wordt bijgevolg 19,5% van de inkomsten van het Klimaatfonds besteed aan de compensatie voor indirecte emissiekosten.

2. ArcelorMittal, BASF Antwerpen, Inovyn Manufacturing Belgium, Nyrstar Belgium en Vynova Tessenderlo genoten daarvan de grootste steun.